

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Hirdetések jutányosan számítanak.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Kékstein B. hird. irod. Bécsben Schalek H., Dukas M., Oppelk A. Általános Tudósító-hirdetési osztálya Budapest.

NYilvtartás pótlósa 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

A takarmány befolyása a tejre és vajra.

A takarmánynak a tejre és a vajra gyakorolt befolyása nemcsak annyiból áll, hogy a jobb takarmány után jobb tejet és vajat várhatunk, de noha e tekintetben számos tényező működik is közre, a takarmány befolyása ezek között nem az utolsó.

Tudjuk, hogy a takarmány a tejnek mennyiségét, zsírtartalmát, a vaj ízét, konzisztenciáját stb. befolyásolja. Általánosan ismeretes, hogy a répalevél, répa, repce, repcsény a tejnek, de különösen a vajnak kellemetlen csípős ízt kölcsönöznek, mely annak értékét fölültébb leszállítja. Sok tejszövetkezelben ennél fogva ezen anyagok etetése tilos, mi sajnálandó, mert másrészt a répaetetés a tejminőségét fokozni szokta.

Ezen említett kellemetlen répa ízt azonban a tejfölnek felmelegítése által el lehet távolítani, mert ezen is bizonyos illó anyagoktól származik, s így ha a tejfölt egy fémmednyben forró vízbe helyezzük és mozgásban tartjuk, a kellemetlen ízt eltűnik, és befőle kifogástalan vajat köpülhetünk. Ha a tejet fejes után azonnal centrifugáljuk, a rossz íz akkor sem lesz többé érezhető, de nem is képződik, ha a répa mellett elegendő pogácsát etetünk.

A répaetetésnek még van egy kellemetlen hatása, s ez abban áll, hogy a vaj kemény és fagyyszerű lesz és rosszul idomítható, ezen azonban repcepogácsa, korpa — vagy zabdara etetéssel lehet segíteni.

A vajnak kellemetlen rossz ízt ad minden romlott takarmány, még akkor is ha ezt csak kis adagban etetjük, különösen a hüvelyes magvak és az olajpogácsák azok, melyek romlott állapotban különösen kedvezőtlen hatást gyakorolnak, ha azonban kifogástalan minőségűek, akkor a hüvelyesekre nem lehet panasz, a pogácsák pedig hátrózottan jó hatásúak.

Általában véve minél természetesebb a takarmány, annál jobb vajat kapunk. Legelőt említendő e tekintetben az aromikus alpesi fű és szena, azután a löher és luczerna s a nem igen buja legelőkről való fű. Ezek etetése folytán a vaj nemcsak kitűnő aromát is kellemes, dióra emlékeztető ízt nyer, de szép sárgaszínű is lesz, melyet sárga répa etetés folytán még fokozhatunk is.

A hegyi szarvasmarhák egyáltalában sárgább színű vajat adnak, különösen ha zöld takarmányon élnek vagy legelnek, míg a szalma felék, répa stb. etetése után a vaj sokkal fehérebb színt mutat.

Ha a gazdaságban az ipari vállalatok hulladékait, például mészleket, répaszeleket, keményítőket, gyári törkölyt etetnek, kifogástalanul első minőségű tejeire alig számíthatunk, főleg ha ezen hulladékokat frissen vagy besavanyítva etetjük, míg a szárított mészleket, törköly szelet stb. egészen mellőzhetjük.

A gazdának törekednie kell lehetőleg a legjobb minőségű vajat állítani elő, s e tekintetben a takarmánynak a fentebb vázolt befolyását is mindenestre figyelemre kell méltatni s el nem felejteni, hogy a marga-

rin és egyéb művaj csak a silányabb vajnak csupán konkurencziát, a jóminőségű és kitűnő vajjal azonban egyáltalán nem versenyezhet.

SENTEH DEZSÓ.
gazdasági szaktanár.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kérelmek.** Lapunk f. hó 1-ével a XXI. évfolyam III-ik negyedébe lépett; ez alkalommal tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, azt újítani, a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fenakadás történjék.
Tisztelettel

a kiadóhivatal.

— **Szabó Imre** alsópusztákoveczi birtokos folyó hó 19-én elhunyt. Szabó Imre a csáktornyai kerületet több ízben képviselte az országgyűlésen, gyakrabban fölszólt, különösen pedig a csáktornyai tanítóképző intézet fölállításba körül fejtett ki mint ország képviselő nagyobb tevékenységét. A megboldogult elnöke volt a csáktornyai választókerület szabadelvű pártjának. Az 1848/49-iki szabadságharcban is kivette a maga részét, mint honvéd őrnagy. Benne Muraköz egyik régi, tevékeny és oszlopos lagját vesztette el, ki úgy a rég multban, mint a legközelebbi multban a közügyek terén tevékeny részt vett s mint ilyen az egész

TÁRCZA.

A tifusz.

Irtá Csehov Antal

A Pétervár—moszkvai vonat egyik dohányzó kupéjában utazott az ifjú Klimov hadnagy, vele szemben egy simára be etvált arcú tengerész külsője idősebb emberült, — valószínűleg valami gazdag finn vagy svéd, aki folytonosan pipázott s mindig ugyanarról a dologról beszélt.

— Ah, ön tiszt! Nekem is van egy fivérem, aki tiszt, csak hogy ő tengerész . . . Tengerész és Kronstadtban állomásozik. Mit keres ön Moszkvában?

— Ott van az ezredem.

— Ah! És van önnek felesége?

— Nincs! a nagynénimmel és a nővéremmel lakom együtt.

— Az én fivérem is tiszt, tengerész tiszt, csak hogy már megházasodott, felesége van, és három gyermeke.

Ha a finn valamin csodálkozni akart, összehúzta az arcát és hülyén mosolygott, — de aztán megint erősen szívta a pipát. Klimov, aki nem jól érezte magát, s már megunt a örökös egy-

ügy kérdéseket, már valósággal undorodott tőle.

Arról ábrándozott, hogy milyen jó volna a pipát kiragadni a kezei közül, a szőfa alá dobni s azután a finnt egy másik kupéba kergetni.

Ellenszenves egy nőp ez a finn, akárcsak a görögök, gondolta magában. Egészen felesleges, használhatatlan e nép. Ugyan mit is keresnek ezek a földön?

Szinte rosszul lett ettől a gondolatától. Ellen-súlyozásul a francziákra és az olaszokra akart gondolni, de csak verlik, meztelen nyaku aszonyok és olajfesztrények jutottak az eszébe, csupa oly alakok, a minőket otthon láthatott nagynénje szobájának képein.

A tiszt egészen rosszul érezte magát. Nem találta helyét az ülésen, daczára hogy az egész rendelkezésére állott, a szája egészen kiszáradt s mintha sűrű köd vette volna körül a fejét. Gondolatai ide s tova kóvályogtak fejében s e zürzavarban izgatta a kocsikerekek egyhangú kattanása, a kalauz ajtócsapkodása, az állomások esengőinek larmás csilingelése, az utasok lötös-fütása, s a lokomotív fűlértől sikkítása. Észrevétlenül repült felette az idő, s úgy tűnt föl neki, hogy a vonat minden pillanatban megáll valami állomáson. Néha — néha éles kiáltást hallott:

— Kész a posta?

— Készen!

A fűlő nagyon gyakran bejött a kupéba

nézte a hőmérőt, s a tiszt szinte szünetlenül hallotta a szemközti jövő vonatot gyorsan elsuhanó zaját, s a kerekék tompa surlódását a hidakon. A lámpa, a fűtőlés, a finn, — s a sarokban felhalmozott tárgyak kivehetetler, s az egészséges is lázba ejtő alkalatlan tömege, mint valami alpes nehezdedt Klimov mellére. Felemelte nehéz fejét s belebámult a lámpa fényébe, a melyben ködszerű árnyakot s elmosódó foltokat látott, — egy pohár vizet akart kérni, de száraz nyelvét csak nehezen bírta megmozdítani, s alig volt annyi ereje, hogy a finn kérdéseire válaszolni tudjon. Megpróbálta az alvást, de nem sikerült neki. A finn néhányszor már elszunyadt, de megint felébredt, pipára gyujtott, kérdezett valamit, ismét elaludt; — de a tiszt hegyesem tudott elhelyezkedni, s lázas képeket nézegetett fel előtte.

Spirowa állomáson elhagyta a kupét, s az étkező kocsiba ment, hogy igyék. Az asztaloknál néhány emberült, akik sietve ettek valamit. — Ugyan hogy — tudnak enni! gondolta magában s visszatartotta a lélekzetét, hogy megmenekedjék a kocsi kövér levegőjétől.

Az egyik asztalnál egy igen csinos nő hangosan beszélgettek egy vörös-sapkas tiszttel, — oly csodaszép fehér fogai voltak, — s mégis undorodott tőle, olyan ellenszenves érzést keltett benne, mint a sonkák és a cotlettek. Nem tudta felogni, hogy anaak a vörössapkas tisztnek miért nem kellemetlen annak a hölgynek a társasága,

megye közönsége előtt közbecsülésben és tiszteltetben állott. Az elhunytal 21-én délután 5 óraker helyezett örök nyugalomra a túskezesgyörgyi sírkertben levő családi sírboltba. A gyászteremtést Peczek Péter túskezesgyörgyi alesperes-plebános, címzetes kanonok végezte fényes segédlettel. A temetésen az elhunyt gyermekein kívül jelen voltak: Szabó Miklós, kir. kuriai ellenök, az elhunytnek testvére, Csertán Károly Zalavármegye alispánja, Alsómuraköz papsága, Csáktornya és Perlak intelligenciájából nagy számmal s a környékbeli intelligencia. A megboldogult családjára a következő gyászjelentést adta ki: »Nárai Szabó Elek, Imre és Emilia férjezett Hodász Miklósné mint gyermekei, hodászi Hodász Miklós mint vője, Hodász Pista, Dénes és Judith mint unokái fájdalmas szívvel jelentik, hogy forrón szeretett atyjuk, illetve ipa és nagytatyjuk nárai Szabó Imre földbirtokos, 1848/49. évi honvéd-örnagy és a csáktornyai választókerület több ízben volt országgyűlési képviselője, folyó hó 19-én, éjjeli fél 11 óraker, élete 82-ik évében a halotti szentségek felvétele után végegyengülésben elhunyt. A boldogult hiült letemei folyó hó 21-én délután 5 óraker fognak a gyászháznál Alsópustfákovecen beszenteltetni és ugyanakkor a túskezesgyörgyi róm. kath. sírkertben örök nyugalomra helyezni. Az engesztelő szentmise áldozat július 22-én dél 10-t 9 óraker fog a túskezesgyörgyi plébánia templomban az Urnak bemutatni. Alsópustfákovec, 1904. július hó 20. Áldás és béke lengjen porai felett.»

— **A Ternava** zalaujvár-csáktornyai szakaszának tisztogatási és szabályozási tervét a szombatkelyi kulturmérnöki hivatal folyó hó 20-án megküldötte Csáktornya nagyközség elöljáróságának. A községi képviselőtestület a tisztogatás elrendelése és a kozzájárulási arányok valamint az érdekeltségnek megállapítása céljából a vármegye alispánjához legközelebb felterjeszti a tervezetet. A tisztogatás költsége a terv szerint mintegy 21100 koronát tesz ki, mely az érdekeltségi kimutatás szerinti 802 kat. hold és 1425 négyszögöltre számítva katasztrális holdankint 26-28 kor, lenne. A tervet kiterjeszkedik első sorban a Ternava vízfolyás u. n. fő ágának tisztogatá-

sára a zalaujvári alsóhatártól illetve a Ternava 284/25 számú szelvényétől fölfelé a 360/00 számú szelvényig mintegy 7-5 kilométer hosszban. A Ternava eme ága 200 mtr. fenékszélességgel, 1-1 hajlású oldalakkal fog birni tisztogatás után, s ezen méretek összhangba hozattak a Zalaujvártól lefelé levő szakasz tisztogatási tervével, illetőleg az ott tervbe vett 8 köbméter másodpercenkénti vízszelő képességgel. Kiterjeszkedik a tervezet továbbá a Csáktornya nagyközségen átvonuló Ternava mellék ágának tisztogatására is olyképpen azonban, hogy ezen mellékág a fent jelzett főág 350/00 számú szelvényénél levő kitorkolásánál egy 1-8 mtr. nyílásszélességű zsilip-elzárható lesz, hogy így rendes körülmények között a vízfolyás vize Csáktornya nagyközségtől elterelve a kellő méretekkel ellátandó s fentemlített Ternava főágon vonuljon le, a mikor is ezen mellékág, mint lecsapoló árok fog szerepelni, a mely ároknak vize az említett zsilip segélyével — a mint azt esetleg a körülmények szükségessé teszik, időszakonként lefrissíthető lesz.

— **Adomány** Lang Ferencz ur a helybeli szegények között való szétosztásra 4 koronát adományozott, melyet ez uton nyugtat az előjáróság.

— **Eljegyzés.** Tóth Károly helybeli déli vasuti hivatalnok eljegyezte Löwensohn Mariska kisasszonnyal Drávavásárhelyen.

— **Utóállítás.** A m. kir. honvédelmi miniszterium elrendelte, hogy a Kanizsán. szervezett állandó sorozó bizottság, tekintettel az állításkötelesek csekély számára, havonként csak egyszer, minden hónap 5-ik napján üljön össze.

— **Tojás megörzése.** Egy hágai kereskedő a tojásnak hosszabb időre való eltarthatásáért cserébe eljárásra szabadalmat nyert. Az eljárás abban áll, hogy a tisztára mosott tojásokat oldott zselatumba mártja, azután — ha a zselatin a tojáshejzen megszáradt, azok felületét zománczakkal vonja be, a mi meggátolja, hogy levegő, illetőleg nedvesség juthasson a tojáshez.

— **A csáktornyai áll. tanítóképző épületének kibővítése.** F. hó 12-én volt az árulási és a m. kir. kultuszminiszterium építési osztályában a csáktornyai áll. tanítóképző kibővítésére vonatkozólag az épület kibővítésére 128.189.79 kor. van előirányozva.

Ajánlatokat a következők nyújtottak be: A kályha munkákra: Eisler és Vértes 2180 K., Zwilling Manó 2200 K., Kovács és Szalai 2258.70 K-val; szobamázoló munkákra: Csoma Pál 4177.58 K-val; bádgos munkákra: Hübsch Manó és tsa., 2569.40 K., Liedl Károly 3459.38 K-val; kárpitos munkákra: Paszka és Tsa 417.90 K-val; kőfaragó munkákra Fischer János 4278.89 K-val; szalatos, lakatos és festői munkákra Szabó György 16.575.31 K-val; kövezési munkákra: Cresztofi Vincze 2173.50 K-val, árnyékszék berendezési munkákra: Liedl Károly 3123.50 K., Magyar Tőzeg és műtrágya ipar részvénytársulat 11.209.70 K-val; az összes munkákra pedig Morandini Román és Bálint 123.899.34 K., Morandini Tamás 1227.40 K. és Szalon Péter 122.220.42 Koronával.

— **Anyakönyvi kinevezés.** A m. kir. belügyminiszter Szabolcs Rezső segédjegyzőt a túskezesgyörgyi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

— **A portós levelek.** A postaigazgatóság a következőkről értesíti a közönséget: Ismételve juttottak hozzánk panaszok, a melyekből arra lehetett következtetni, hogy a portós levelek kézbesítésénél visszaélések kezdődnek lért foglalni, különösen pedig, hogy egyes vidéki hivatalok oly levelek után is szedik be a portót a közönségtől, amely levelekre portóbélyeg nincsen felragasztva. Az ilyen visszaélések ellen a védekezés könyű. A posta 1903 novemberben részben azért hozta forgalomba az ugynevezett portóbélyegeket, valamennyi zöld színű, a közepén nagy fekete szám jelzi a fizetendő portót, hogy a közönséget minden visszaéléstől, illetéktelen díjak beszedésétől megóvja. Figyelmeztetjük tehát a közönséget, hogy portót egyáltalában ne fizessen oly levelek után, a melyekre megfelelő portójegy felragasztva nincsen és a kézbesítő által követelt díj csak színes ironnal van a levélre feljegyezve. Többet se fizessen, mint a mennyit a portójegy összege mutat és a kézbesítő minden más követelését a meghatározottabban utasítsa vissza.

— **Eltűnt bolond.** Pálfi Bálint beliczai lakos már huzamosabb idő óta elmebeteg, de betegsége nem lévén közveszélyes, rokoni körében szabadon hagyták. F. hó 15-én azután elment hazulról s azóta vissza sem tért. Eltávozáskor czérnavászonból fekete na-

gony hogy úgy ilmet mellette s hogy tudja turni egészséges arcának mosolyát?

Mikor megitta a pohár vizet, visszament a kupéjába, ahol a finn még mindig pipázott. A pipa szerceget, majdnem olyan hangot adott, mint a lyukas sárczipő esős időben.

— Ah, kérdé a finn csodálkozva, micsoda állomáson vagyunk?

— Nem tudom, felelt Klimow, s összeszorította ajkait, hogy valamit be ne heljen a maró füstből.

— S mikor érünk Tver-be?

— Nem tudom, bocsánat én... én nem tudok önnek felelni. Beteg vagyok, meghűtöttem magamat.

A finn kiszórta pipájából a hamut s elkezdett fivéréről, a tengerészről beszélni. Klimow rá sem hallgatott, s kellemes puha ágyára gondolt, meg egy üveg hideg vizre, amelyet nővére Katica fog neki nyújtani. Még mosolygott is, ha nővére és az ostoba Pávelre gondolt, aki csizmáit fogja lehuzni. Úgy tetszett neki, hogy ha ágyában fekszenék, s egy pohár vizet adnának neki, úgy megszabadulna ettől a nehéz nyomástól s el tudna aludni.

— Kész a posta? kiálltotta künn egy éles, de elhaló hang.

— Kész! kiálltotta valaki, mély basszus hangon a kupé közelében. Ez már második vagy harmadik állomás volt Spirovól.

Az idő gyorsan haladt, mintha az állomások csöngtetése és a vonat füttyülése sohasé érte véget. Klimow szinte kétségbeesve húzódott a szögletbe, s fejét két keze közé szorítva nővérere és Pávelre akart gondolt, de Katica és Pável eltűntek a ködképekkel együtt. A meleg lélegzet, mely a kupé faláról visszaverődött hozzá, égette az arcát. Roppant kényelmetlenül érezte magát, s az ablaknyílásokon beáramló hideg miatt valami jeges zuhany futott végig a hátán. De bármely kínosan érezte is magát, nem volt akaraterje, hogy megforduljon, valami bénaság jött rá mely lebilincselte tagjait.

Mikor végre elhatározta magát, hogy felemeli a fejét: már egészen világos volt. Az utasok felhúzták bundáikat, s ide-oda járkáltak. A hordások fehér sapkájukkal s bádgos számaikkal ide-oda rohantak s kapkodtak a csomagok után. Klimow felvette köpenyét, kiszállott a kocsiából s követte a többi utasokat. Úgy érezte magát, mintha ujjászületett volna, mintha a forrószagot a szomjait, s a fenyegető árnyképeket, melyek egész éjjel nem hagyták nyugton, mintha ott hagyta volna a kocsiában. A kezébe vette csomagját, s kocsiául. A kocsi másfél rubelt kért tőle, — nem akudozott vele, hanem beleült a kocsiá. Tudta, hogy ez az összeg igen magas, — hanem elvesztette ellőtte értékét.

Hazaérve nagynénje fogadta s nővére Katica egy 18 éves leány, a kinek czeruza s egy csomó

írka volt a kezében. Köszönt nekik s emlékezett rá, hogy a nővére tanítónői vizgára fészült. Nem felelt a kérdésekre, hanem a szobákban keresztul ágyához ment, kinyitva a benső hőségét, s a mint az ágyhoz ért öntudatlanul zuhant a párnákra. A finn, a vörös sapka, a fehér fogu hölgy, a sultek illata s a kupé árnyképei izgatták, amint magához tért s nem hallotta környezetének szavait.

Egy pohár vizet ivott, de ettől sem lett jobban. Azt sem tudta, hogy hol a keze. Nyelve az inyéhez ragadt, s hallotta a finn pipájának szorítogását...

Az ágy előtt egy nagy fekete szakállu ur sürgőldött, — az orvos volt.

— Semmi, semmi fiatal ember mormogott, — nagyszerien, kitűnően haladunk, — igen, igen. Csak ne féljen semmi!

Az orvos felütetes szavai: s jól nevelt arca, valamint a fiatal ember megszólítás izgatta Klimovot. Miért nevezi őt fiatal embernek? Az ördögbe is, honnan e bizalmaskodás? gondolta magában. De olyan gyengének olyan végtelenül ki-méretlenség érezte magát, hogy majdnem elalélt.

— Pompás, pompás, csak ne boszankodjék. mondá az orvos.

S otthon is olyan gyorsan repült felette az idő, mint a kupében. Szintén versenyezve futottak előle a napok és az éjék. Úgy tűnt fel előtte, hogy az orvos sohasem hagyja el s folyton körülötte sürgött — forgott Pável, a finn, Jarosevics őrnagy

drágót és kabátot és csizmát viselt. A megszokott örült egyébként 34 éves, magastestalkatu, hosszukás-szintelen-savány-arcu, világosgesztenye haju, hegyes, orru, szürke szemű s kicsiny szőke bajuszu s felismerés esetén a csáktornyai löszolagabíroságnál feljelenendő.

— **Betörés.** Folyó hó 14-ére virradóra Gorecsanez Antal szelenczei lakoshoz két álarcosz rabló a szobaajtónak fejszével történt föltesztése után behatolt s tőle pénzt követelve ugy elverték, hogy a szegény ember legalább 3 hétig kénytelen az ágyat örizni Pénzt azonban nem vihettek magukkal a rablók, mert az asszony kimenekült az udvarra és a kiabálására szomszédok jöttek, mire a betörők megugrottak. A csendőrség a tetteseket elfogta s a csáktornyai kir. járásbíróshoz bezállította.

— **Uj ügyvéd Perlakon.** Dr. Reményi Zoltán ügyvéd Perlakon ügyvédi irodát nyitott.

Ügyetlen tolvaj. Komár Imre határőrsi lakos Panics Ferencz ugyanottani lakos lakóházába az ablakon keresztül behatolt, mikor Panicsék távol voltak hazulról, s az almáriumban volt pénzt kilopta. Azonban mikor az ablakon visszafelé kímászott, kiesett zsebéből a pénz s még más tárgyak, mely utóbbi dolgok azután nyomra vezették a kutató csendőrséget.

— **Beküldetett** Pollák Izidor csáktornyai kereskedő egy 11 cm. hosszú és 5 cm széles vízikártyalapot küldött be szerkesztőségünkhez, melynek egyik oldalán közönséges irróttal 775 szót írt lel németül. A kísérő levélben azt mondja, hogy ugynevezett damentollal ugyanakkora lapra 1000 szót és egy postai 5 fill. levelezőlapra mintegy 2200 olvasható szót tud felírni; természetesen e szavak olvasása csak nagyító üveggel eszközölhető.

— **Különlegességi dohány a vendéglőkben.** A magyar vendéglősök szövetsége még tavalyi közgyűléséből kérvenyeztelt a pénzügyminiszternél, hogy a vendéglőkben és szállodákban dohánykülönlegességet is lehessen árusítani. A pénzügyminiszter a napokban értesítette a szövetség elnökségét, hogy a kérelemnek helyt adott.

— **Papírgyár Légradón.** Egy bécsi konzorcium most azzal foglalkozik, hogy a Dráva közelébe folytán vagy Gyékényesen

vagy Légradón papírgyárat állítsanak. A konzorcium megbizottja és mérnöke a napokban tartott szemlét a gyár esetleges helyére vonatkozólag s ha megegyezés létesül a követelmények tekintetében, nemcsakára foroghat már a papírnalom vitorlaja.

— **A soproni kiállítás** előkészületei közeledek befejezésükhöz. A kiállításon való részvételre 400-nál több iparos és gyáros jelentkezett. A nagy iparcsarnok már készen áll, s a napokon már hozzáfognak a többi pavillon felállításához is. A megnyitás fényes ünnepségek keretében fog letolyni. Jelen lesz a kereskedelemügyi miniszter képviselőjében Serényi gróf államtitkár, továbbá az Országos Iparegyesület vezetői, a szomszédos vármegyék főispánjai és egyéb notabilitásai. Hieronymi kereskedelemügyi miniszter megígérte hogy a kiállítást meglátogatja.

I R O D A L O M.

— **Gábriel Honoré de Mirabeau** a francia forradalom kimagasló alakja, 1749. márczius 9-én született. Atya gyűlölte és ő daczczal viszonozta azt. Nélkülözött és atya valósággal sanyargatta. Hadnagy lett belőle, de ezredese felténykedett rá és ő Párisba menekült. Apja bezáratta, de ott is elbájolt mindenkit és 1870-ben már részt vesz a korziki hadjáratban. Gazdag nőt vesz el, de hozományt nem kap és az adósok börtönébe jut. Később megismerkedik egy öreg parlamenti tanácsos fiatal nevével és azt megszókteti Hollandiába. Halálra ítélik, de most atya hazahozalja s Vincenesbe csukatja, a hol ötödfél évig sanyalódik. Mikor kiszabadult, neje elhagyta, Zsófi öngyilkos lett. Atyja meglagadott tőle minden segítséget. Így lett szükségből íróvá.

Elete eddig igazi regény, regényes marad azután is. Senki nálánál jobban nem gyűlölhette a régi rendszert, hisz ő nemcsak a király, hanem despotizmusától is szenvedett. A társaságban is ellenállhatatlan volt, mert a sok gyűlölet, melyet tapasztalt, nem fojtotta el benne a szerelmet. Titkos fizetett tanácsosa volt a királynak és nagy tiszteletre a királynénak, a kiről azt írta, hogy az egyetlen férfi a király körül. Az udvari

emberek üldözték őt, az egyetlen embert, a ki képes lett volna megmenteni a monarchiát. Párbajra hívták sokan és mindenképen vesztére törték.

Tömerdek dolga mellett sok időt szentelt a kicsapogásnak is. 1791 februárjában erős lázba esett és április 2-án meghalt. Ennek az embernek az élete van elbeszélve a Nagy Képes Világtörténet 184. füzetében.

— **Napoleon utolsó napjai.** Napoleon lemondása után Észak-Amerikába szerelt volna jutni, de az angol hajók ezt magakadályozták Rochefortban hát ezek kezébe adta magát és a Bellefont angol hajóra szállt. Ez azt az utasítást vette az angol kormánytól, hogy az Atlanti-oczeán közepén Szent Ilona szigetére szállítsa Napoleont. Itt nem gondolható menekülésre. Nem gondoltak arra, hogy ilyen eltűnése még életében legendás hőssé avatja őt.

Napoleon hat esztendeig élt a kialudt vulkánon. Leginkább emlékiratainak szerkesztésével elfoglalva a Longwood majorságban lakott. A forró égél és az angol kormányzók bosszantásai aláásták egészségét. 1821 május 5-én halt meg; hamvait kívánatához képest átvitték Párisba, a hol az invalidusok palotájában alussza örök álmát. Bukásának oka az volt, hogy nemcsak a királyok, hanem a népek is ellene fordultak, mert a forradalom nem volt többé legyőzhető.

Napoleon utolsó napjainak leírását adja a Nagy képes Világtörténet 196. füzete.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetként is kapható 60 fillérijével. Megjelen mindenhol egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Ütői-ut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés utján, havi részletfizetésre is.

Felolós szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Makszimenko őrmester, a vörös sapka, a fehér-főző hölgy s az orvos. Mindenki beszélt, kezet fogott vele, mindenki pipázott és mindenki evett. Sőt Klimov a katona lelkész is látta magaelőtt, papi ruhában, nagy könyvvel a kezében az ágya előtt, s igen komoly arccal mormogott valamit. Emlékezett rá, hogy Sándor atya egyszer a katolikus tiszteket »vizi lengyeleknek« nevezte, s mosolyt erőltetve most is odaszól neki.

— Nézd csak atyuskám, a vizi lengyel Jarosevics is itt van.

De Sándor atya ámbár igen vidám fickó volt, ezáltal mégsem nevetett, hanem komolyabb lett és keresztet vetett Klimovra.

S következő éjjelen két ány jár — kelt a szobában. A nagynénje és a nővére. Nővérenek az árnyéka letérdelt és imádkozott, a szentkép előtt lehajolt a földre, s a falon felnyult a szürke árnyéka, mintha az Istenhez beszélt volna.

Folytonosan az ékező kocsi levegője s a finn pipájának büze járta be a szobát. Egyszer tömjént illatot érzett, de ez olyan rosszul esett neki, hogy felkiáltott.

— A tömjént, vigyék ki a tömjént!
De nem válaszoltak neki. Hallotta, hogy papok énekelnek a közelében, s hogy valaki le s föl szaladgál a lépcsőn.

Mikor egyszer felébredt, egyetlen lélek sem volt a szobában. A világos napfény behatolt a szobába, daczára hogy az ablak függönyök le voltak bocsájtvá, s a beszuródó napsugarak reszket-

ve játszadoztak a vizes palackon. Az utcán, sürgöttek a kocsik, tehát a hó már eltűnt az utcáról. A hadnagy körültekintett a szobában, s aztán az volt az első dolga, hogy egy nagyot kacagjon. Hangos vidám nevetés reszkette meg testét. Végtelen nagy öröm és életkedv vett rajta erőt, leküzdhetetlen vágyat érzett, hogy mosolygjon, hogy embereket lásson és hogy beszélhessen. Még a kis betegszobában is örült Isten szép világának.

Mikor az orvos eljött, a hadnagy arra gondolt, hogy micsoda pompás egy intézmény az orvosai kar, s hogy milyen derék szimpatikus ember ez a doktor, s hogy milyen kedvesek az emberek.

— Igen, igen, mondá az orvos, kitűnő, kitűnő... Nos most már egészséges.
A hadnagy vidáman nevetett. Visszaemlékezett a finre, a fehér fogu hölgyre s enni és pipázni akart.

— Doktor adjanak nekem egy darab rozsenyeret és... és sardínákat.

De az orvos nem egyezett bele s Pavel nem hozott kenyeret. A hadnagy nem tűrt ellenmondást, s elkezdett sirni mint egy — makranczos gyermek.

— Kicsikém! csufolodott az orvos. »Mama, mama aludni akarok!«

Klimov nevetett, s rögtön elaludt. Mikor felébredt, nagyszerűen érezte magát. Az ágy mellett nagynénje ült.

— Ah, néni mi történt velem?
— Tífuszod volt.

— Ah! De most már egészen jól, nagyon jól érzem magam. Hol van Katia?

— Nincs itthon, valószínűleg ismerőseinél van.

S az öreg néni a kötése fölé hajolt. Ajkai reszkettek. Elfordult s megeredtek könnyei. Megfeledkezett az orvos titalmáról s felkiáltott:

— A Katia, Katia! A mi angyalunk nincs többé!

Eljettette a harisnyát s mikor lehajolt, hogy felvegye, Klimov látta, hogy a néni azóta megöszült.

— Dehát hol van néni? — Téged áptól és... és meghalt. Három nappal ezelőtt temették.

De bármilyen borzasztó volt is ez a váratlan hír, nem tudta legyőzni azt az állati örömet, a mely a gyógyulót eltöltötte. Sirt és énekel, s nagy lármát csapott, hogy miért nem adnak neki enni?

Egy hét múlva mikor hálókabátban s Pavel-től támogatva az ablakhoz mehetett, a borult tavaszi nap szitáló eső hangulata nagyon erőt vett rajta.

— Istenem, Istenem, milyen boldogtalan vagyok.

S a halálos unalom és a potolhatatlan vesztesség tudata lépett az öröm helyébe, mely eddig eltöltötte.

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošljaju.

MEDJIMURJE

na horvatekom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Csáktornya«, i t. d.

Kaj je nam stranjško.

Vnogokrat si razmišljam zvrhu narave, vnoge miseli me na tuliko zauzimaju, da se nemorem osloboditi od njih. Iz ovih miselih mi dojde na pamet život čoveka, kak je to ljepo uredila Svemogućnost. Sve se k naravi čoveke prigladiva i čovek se trsi k naravi čim bolje prigladiti. Ali Svemoguća narava je to dobro uredila, da nije sve ljudi jedne pameti, jedne miseli, jedne naravi i gustuša stvorila. Rodbina smo si svi, ali se ipak različavamo jeden od drugoga.

Mi napriliku, koji smo tu, ako idemo nê dalko, vu Fiumu, pak ako tam vidimo one stanovnike, kak jedu ostrigu se nam duri, akoprem oni tam za najfineše jelo drziju ostrigu.

Ali idemo vu Kinezku, tam gdê takove hrane delaju, kji oni za naj fineše drziju sa črevami pečeni pajcek vu vini pacani, a našega čoveka bi se žaludec preobrnuo, ako bi samo videl onu hranu.

«De gustibus non est disputandum» — »Sa gustušum se nê moći pravdati« veli jedno staro latinsko prirečje. Njim onakov gustuš, naš je takov gustuš.

Ravno tak vam je to i sa onimi hrvat-skimi listi, koji od nas čista različni gustuš imaju. Nam se duri njihov gustuš, oni misliju, da su oni prvi vu dobrim mislenju. Kak god bi jim mi hoteli zdobra osvedočiti, da oni drugdi grabiju jakost k svojemu gustušu, to nam oni nebudu verovali.

Stêm više nam nebudu verovali, jer drziju, da oni imaju pravicu, i svi drugi, koji tak nêtancaju, kak oni igraju, svi drugi su zalupanci, ili renegati i Bog zna, kakvog sve imena ljudi.

Istina Bog, da se i med nami najde slabe duše čovek, tak kak se med pšenicom najde i kukolj, ali hvala Bogu, te ljudi ipak nisu pogibeljni, jer se skrivaju, kak sove po noći. Kak sovam škodi svetlost, tak ovim ljudem škodi svetlost pravice.

Velim, nisu svi ljudi jednoga gustuša. Jesu i napriliku i takovi, koji od siromaških zabah zahtevaju, da drugač brekečeju, kak njim je to narava dala. Jesu takovi, koji od nas zahtevaju, da drugač mislimo, kak nam to srdce i duša diktira. Jesu takovi, koji nas puntaju proti našoj domovini, pak oni misliju, da pravico delo činiju. Ali na zadnje jesu i takovi, koji neglediju na sredstva, nego sa kakvim god načinom, hočeju postiči svoj cilj, da si napuniju njihov prazen želudec.

Svaki vas zna, da jeden čovek ima menjši, drugi vekši trbuh. Naravno je, da je vekšega trbuha čoveku i više treba. Strašno je, ako taj trbuh dosta nedobi! Jer pak je cilj napunjenje trbuha, dakle se isti trsi, da sa kakvim gud načinom, ili poštenim ili nepoštenim si napuni trbuh.

Ja mislim da me svaki razme. Koj je nê krivec, naj na se nezeme, a koj je krivec, naj se posiplje pepelom, pak se naj tuži za svoje grêhe.

Samo jedno je zalostno: To da se i med nami najde izdajica. Judaš je takaj izdajica bil, se je obesil. Bude došlo vreme, kaj se i naš izdajica sa kakvim gud načinom vun da. To je zakon narave! Svaki grêh vu sebi nosi kastigu. Našeg izdajice grêh nemre ostati nekaštigan! Koj po noći i po kmici hodi, je sumnjivi čovek i stražani ga primeju.

«Veritas! Veniat regnum tuum!»

L. R. J.

Iz orsačke hiže.

(Vu prošlim tjednu.)

Razprava zvrhu kraljevske plaće (civil-liste) još i toga tjedna traje. Govoril je juli-ša 13-ga Barabás Béla ablegat. Veli, da je malo potrebno, kaj bi kraljevska familia vu naše srdce se zasadila. Dosta je, ako jeden kraljevski herceg magjarski jezik zna, ali ne-vidi nikakov znak, da bi se dinastia sa čustvom naroda brinula. Za njim je govoril Szat-mári Mór.

Juliša 14-ga su govorili Sebes Dénes, Vertán Endre i Papp Zoltán ablegati. Med tem su se pod jednom rizmali, tak da je predsednik orsačkog spravišća višekrat prisiljen bil ablegate osobito iz leve stranke na red opomenuti.

Juliša 15-ga je govoril baron Dániel Ernő: On veli, da od osobe kralja govoriti vu orsačkim spravišću i njegove čine suditi, nije lojalitno, jer to navêk na korunu temu meče. Pak onda puku prama kralju radost je takaj treba da čista ostane. Nigdi vu Europi nêje takove poštuvanje prama kraljevskom vladanju, kak pri nas, pak zato i vu tém vidi jedni pomoć, da orsaga na velikoga, narodnoga denemo. Zato se — veli dalje vu govoru — dêsna stranka ravno tak bori, kak lèva, samo vu sredstvah su različni. Veli, da je orsag čez zadnji 37 ljet vu težkimi položaju takaj na mesti stal tvrdo. Magjarskoga orsaga reč svigdar više gilla i orsag je gospodarstveno sve jakši i vekši.

Juliša 16-ga je govoril Polonyi Géza. Nije zadovoljen sa duhom kraljevskoga dvora. Njemu je taki odgovoril vu jednim govoru Tisza grof minister predsednik.

Juliša 18-ga je znameniti den bil. Govoril je Bánffy baron, nekdašnji minister predsednik, koj je sada na levoj stranki ablegat. Veli, da jaki samo tak more biti magjarski orsag, ako kralj okolo sebe takove telnačnike ima, koji nê samo su poslušni, nego i navuk znaju dati. Kada je on bil vodja kormana, je napravil jedno drugo. To je

bilo zgovor, da nemre doiti kraljevski dvor sêm, jer nêma palaču. On se je trsil, da se palača nê za 25 ljet, nego za 4—5 ljet zaziđe, kaj lè zrok prestane. Trsiti se nam treba, da kraljevska familia vu našim orsagu stanuje. Sigurno je, da hercegi nedođu med nas, ako niti našeg jezika nepoznaju. Za njim je govoril Eötvös Károly, koj je višekrat gdê vu stricanje, g lè vu smehi nagnal ablegate.

Sada je dal na ovih dveuh odgovor Tisza grof i stem je bil kraj spravišću

Politika vu stranjskih zemljah.

Turska. Iz Konstantinopolja javiju, da je stališ vu Macedonije tak hudi, kak to nekoje novine pišeju. Istina, da je zalostno za puk, kaj se je pod zadnje pripetilo proti željeznicam, ali zato stališ nije pokvarjen, nego naproti zbog reformne akcije se pod jednim pobolšava. Jer pak je za velike trupe soldatov već ne sila, jer vekše bune nega, zato ove pod jednim dimo puščaju. Dovezda su već okolo dvadeset diviziah dimo pustili. To je jako ružno javleno, pak zato je jako zalostno kak iz novešega javiju, da jedna srbska trupa iz 25 ljudih sa Musi kapitanom je prek vdrla čez granicu i sa sobom je nesla vnoغو oružja i dinamita.

Turska se bratuje sa Crnogorci. Sultan je vu Cetinje poslal Hajdar bašu, da pozdravi vu njegovo ime crnogorskog vladara Nikitu. Med Abdul Hamid sultanom i Nikitom je staro priateljstvo, koje su navek sa pohodjenjem i dari gori obdržali. Kada je Hajdar baša pri Nikiti vladaru bil, su sultan i Nikita jeden drugomu telegrafirali, vu kojih su spomenuli dobro priateljstvo dveh orsagah i reda na granici. Crnogorski vladar je tak Hajdar bašu, kak njegove slednike sa medaliamu nadaril.

Vatikan i Francuzka. Pod zadnje vreme je jako nepriateljni stališ postal med Papom i Francuzkom. Papa je zapovedal dvém biskupom, da pred njega dojdeju. Francuska vlada je rekla, da nesmeju iti. Pak još od prije je takaj svadja bila med vatikanskim dvorom i Francuzkom. More biti, da bude zato ipak išlo po ruki, da se zdobra poravnaju.

Bečki poverenik Švajcarske. Švajcarsko orsačko spravišće je Martheray Ferdinanda washingtonskog poverenika za bečkog izvanrednog poverenog ministra imenuvalo.

Tabor vu Ažiji.

Ruskoj vojski se ta nesreća grozi, da budeju nju japanci obkolili. Iz zadnjih danah sledeća javlenja moremo pisati.

Japani su osvojili Niučvanga. To je zad-

nja točka kinéžke željeznice. Glavno Irgovišće, iz kojeg se željeznica širi tak u Porth-Arthur, kak i vu Mukden. Zvun toga je po morju moći k njemu doiti, kaj je zbog voženje hrane jako dobro za japane.

Japanska vojska sledeće stoji: I vojska (Koruki generalis) je preko Mofiecu prelaza vudril i na lakvo mesto došel, od kud već more videli vu Liaojang, gde je sada — Korupatkinova — ruska glavna vojska. Tu hoće japanska vojska osvojiti željeznicu med Mukdenom i Liaojangom. Keller ruski generalis je probal tu, da japance odтира, ali japanci su ga strašno nabuhali. Veliki rat je bil, vu kojem, ako bi rusi gvinuli, bi sigurno jako njim pomogli, jer stēm bi na dve strani raztrgli japansku vojsku. Ali japanci su do bili, tak da je više jezer rusov ostalo mrtvi na bojnem polju.

Poljeg jednih londonskih novin, sada sledeće stoji japanska vojska: I vojska (Koruki general) 105,000 ljudi, 226 štukov, II vojska (Oku general) 65,000 ljudi, 244 štukov, III vojska (Nodza general) 80,000 ljudi 180 štukov. Sve tri vojske sveskup činju 250 jezer ljudi i 650 štukov.

Koruki je sa svojom vojskom bil prisiljen malo stati, jer je se pred Fönculin bregu oblak razdrapil, pak je velika poplava bila, ali vezda je već minula i japanci dalje moreju iti.

Rusom već nije moći veruvati. Vezda već i generali za tom nesrečnom miseljom pošilaju sva javljenja, kak je moći čim više zatajiti i s čim bolje polepsati delo. Jednog dana Alexejev general piše iz Porth-Artura, da je tam ruska vojska vun vdrla iz grada i japane dalko nazad stiralu, japane su 30 jezer ljudi zgubili. Sigurno, da to nigdo nije veruval, pak zato na kratkoma se je i zazvedilo, da je to ne istina. Rusi su van vdrlu, ali su je japani nazad stirali i rusi su zgubili.

Kak novine veliju, — to zato nemremo za sveto pismo držati, jer nigdo nezna, kaj je vu pameti rusom i japanom i kakve još priprečke moreju doiti k tomu — bude se glavna bitka okolo Liaojanga obdržala.

Kuropatkin ruski generalis ima samo 115 jezer ljudi i 200 štukov.

Kaj je novoga?

Glas osobni.

Gospodin Gróf Festetics Jenő poslje vu tudjih zemljah boravlenu ovoga meseca 4. dneva poslje podne s brzovnim vlakom je vu Čakovec prispel, odonud pako vu zalatjarski svoj kaštelj se bil odvozil.

Venčanja.

Bertin Ágoston čakovečkoga kr. suda podsudec tekućeg meseca 7. dneva vekivečnom vernost prisegel je vu Nagykanizsi Kratki Margit gospodičini — Mraz Jenő čakovečki trgovac toga meseca 7. dneva pred podnevom ob 11. vuri k oltaru je pelat Varga Irma gospodičino Schuleg Jánoša ostarjaša vnučicu. Cirkveno zdvanje, koje po svetom mesom bilo se zvršavalo, mladoženje brat Mraz György gutaiski kapelan je zvršaval.

Kradljivost.

Szabó Károly varazdinski rodjenik sada šalomvarski stanovnik minućeg meseca 29. dneva vu ranih jutrašnih vurah je Gutterman Šimona vu Zrinyi vulici stanovnika hiže na vulicu gledeće obloke spoterl i preko njiju vu hižu došel, iz jednoga ne zaklenjenoga

ormara 109 korun i 40 fillirov vrdnosti od svakojačke oprave je spokral. Nego pazljivo žandarstvo medjutim ga bilo prijelo i kraljevskomu sudu predalo.

Smrtnost.

Čakovečke obrti garde jeden vreden i pošten član po imenom Borš István sabolski mešter, koj po imenu «Bors bácsi» bil je poznati, minućeg meseca 27. dana po dugim betegu, vu 69. ljetne svoje starosti je vumerl. Smrt njegovu zvun vdovice njegove vu velikim broju rodbina takaj tuguje. Sprevod njegov junuša 29. dneva poslje podne je obdržavan bil, na kojem prisutni bili su takaj ognjogasci iz društvenom zastavom, njihovom glasbom i pokojnika množina štovatelov. Nek bude blagoslovljeni njegov spomenek!

Od stvarnoga zdravja.

Teukućeg ljeta junuša meseca 26. dneva poljeg poljedelstva ministeriuma izvestja Medjimurske krajine vu 4 občinah telovno mehursko zdvanje, vu dvuh občinah svinski vrbanaec, i vu 9 občinah svinska kuga bila je.

Ogenj.

Vu prošastnim tjednu vu Szászkő zvanoj obćim Rajnerov škeden je zgorel. Zrok ognja nije moći zeznati.

Ova hiža je za van dati.

Rumanji nikak se nemreju izprijeteljiti iz Hohenzollern hiže narodjenim Karolj kraljom. Višekrat ga uvrediju, njegovi neprijatelji. Ove dane smeha vredno priprijetenja glasili jesu vu Bukarestu. Nekakov fanatički rumanj na kraljevske palače zidnu iz črlenom krajdom ovo je na pisal bil: Ova hiža je za van dati. Carmen Silve korunjem suprug takaj ima pametna mišljenja, kad je ovaj porughlivi napis čital, nije postal srdit nit nije dal pobeliti, nego odspoda je ovo bil napisal: «Nego i to takaj, da samo nemcu.» Nek se ljutiju te biesni rumunji.

Tučna oluja.

Tak se vidi, da se natura za preseglu proti magjarskim gospodarom. Prvlje velika suša, sada pako sveudiljna tuča na nikaj spravlja njihovu silje. Kak iz Egerszega javiju, ove dane poslje podne okolo pol seste vure vu varašu i vu okolici iz vetrom početa ploha beznila je, strahovitoga kvara je zrokuvala iz fertalj vure trpečnom tučom. Gusta na spodobu lešnjakov tuča padala je neprestanoma. Kvara zvanreda je vnogo. Još od stojeće letine po priliki 65 percentov je oniščeno, da pace na požetom silju je takaj do 40 percentov kvara. Vu Zalaegersečkoj okolici kvara do polmilliun korun ceniju.

Nevolja.

Strašen pojav načinjeni je bil ove dane na večer vu Budapešti. Jedna siromaška težakunja radi velikoga siromaštva hotela je zapraviti sama sebe i dvoju nedužnu malu svoju decu pred vuličnoga puła nazočnosti. Po imenu Humbal Jožef žena, rodjena Szabó Marija 27. ljet stara mlada žena svojom detcom, s jednim 7. ljetošnim malim sinekom i sjednim jeden mesec starim cecatnim detetom pred elektrišni cug si bila legla, da se oslobodi vu strašnoj nevolji trepećega terha. Žene njezin muž je stolarski dečič, koj vu nedelju povsema bez penez došel je dimo i familiju svoju nit iz jednim pribitim krcjarom nije zual pomoći. Žena se na tuliko bila razzalostila, da si rajši smrt bila zebjala, nego stradanje. Nedavno, da se

stala bila iz postelje nit svoj odveteck nije bila moguća hraniti, na tuliko je bila oslabilo mlado stvorjenje. Strašno njezin činjenje na sreću je zaprečilo od cuga kalauz, koj je još za vreme zastavil kola. Okolo žene naravno vnogo puka se bilo nakupilo, koji iz velikom težkoćom moguću bili su nju iz njihah dofi spraviti.

Nečekana herbija.

Vu Kašši ove dane vumerl je jedcn Király zvani stari človek, koj vu celim svojim življenju je jako šparno živel. Tam bolje je iz nenadilo pokojnika njegovu rodbinu, kad je kraljevski notariuš njim bil dal na znanje, da preminuti stari gospon je velikoga imetka ostavil za sobom. Ovoga imetka Király tizam do svoje smrti je jako bil tajil. Vu imetku ima dve ljépe zidanice vu Kašša varašu, osemdeset jezer korun gotovih penez, jedno od trideset jezer korun glašecu od šparkase knjigu i osim toga od trideset šest jezer korun obhgatorije. Ovu veliku vrednost dve proste muzke žene, Királyja sestre budu herbale.

Srbsko korunenje.

Iz Belgrada telegrafiraju, da kraljevsko korunenost opet odaliju. Nekakov osobiti zrok mora biti, da Peter kralj pod jednom odtera, ali pretrucan je odterati korunenje. Naj prije su na augustuša dvadeset devetoga bili odlučili, opet iz jednim dnevom poduglašali i sad jeden telegram ova naznačuje, da srbska ministerialska sednica odredila, da korunenost septembra dvadeset četrtoga bude se obdržavala. To kaže da novesemu odteranju vlada nedade zroka, i sigurno je takaj, da odteranju iz nekakov veliki zroki biti mora, ar s malim zrokom nebi uznimirivali puka.

Krvoločni žandarski leitnand.

Jeden razvuzdani betežnoga duha, i zbog toga iz žandarske službe odpušćeni žandar ove dane poslje podne vu svojoj naglosti strelil je lastovitoga svojega brata, jednoga 19 ljet staroga realskih skolah vučenika. Za Hilbert Rezső a zvali su krvoločnika, koj od onoga vremena, kak je domom bil došel od žandarstva, vu neprestanom treptanje držel je svojega otca, Hilbert Gusztava finanskoga računovoditelja i celu familiju. Stalno se bil svajuvaj, vu pijanim položaju, višekrat zdigel je ruku proti materi, svoje brate pako zaisto preganjal je. Kad pak je njegov brat Gustav svoju majku branil, isa tim se mu bil grozil, da ga pretraju van iz hiže, ako se ne bude oponasal pristojneše ovaj vu slepoj srditosti oružje zgrabi i zajednom dobro namerjenom strelbom ogasne nesrečnomu detetu njegovu življenje. Za zločesti svoj čin medjutim neće odgovoriti biti. Badava mu pred bacivaju, da je on svojega brata bil vmoril, stalno taj i podjednom samo to glasuje: Nisam ga ja vmoril, samoubojnik je nastal! Redarstvo medjutim ovo njegovo kukavno obranu mu je primilo, nego po izpitivanju ga bilo zaprilo.

Szászki kraljič vu Tatri.

Frigyes Ágost Szászke zemlje kraljič kak nam javiju, ove dane jednoga jutra vu inkogniti pod Rochvitz baronskim imenom je lamo bil prispel: znjim skupa došla su njezoga deca, tri mali hercegi i dva herceg gospodičine, nadalje dvorjaničtvo. Svi skup vu «Nagy Szálló» zvanu gostionu su se bili nastanili. Poljeg kraljiča želje nit vu Poprad Felka kolodvoru, nit vu Tátra-füredu nije bilo službeno dočekanje. Kupališće medjutim su

svečano okinčili i obćinstvo sa velikom ovacijom je slavilo kpezke prihodnike. Poljeg sadašnjega obredjenja četiri tjednov budu se državali kneževi u Tátrafüredu.

Pregledanje ureda.

Čakovečkog m. kr. vinoveloze i vina kotarskog inspektora ureda i u Stridó-Farkashegyinskim orsačkim vinogradu od 11-ga do 15-ga ovoga meseca Gunda Lajos poljodetskog ministeriuma vunposlani činovnik pregleda je držal, i sve u najvećim redu je našel.

Novi fiskaliti u Perlaku.

Dam vam na znanje, da ja danas svoju fiskalsku kancelariju u Perlaku poleg pošte otvoril jesam. U Perlaku, 16. julia 1904. S' dozdrazvom Dr. Reményi Zoltan fiskal.

Ubojna strela.

Iz Nagyvárada telegrafiraju: u Biharvármegyije velikoj strani ove dane velika bura je preko išla. U Beél kotaru u Markaszéku strela je vužgala jednu hižu, koja je do zemlje bila zgorela. U beeliskim kotaru med žetvom vudrla je strelz jednoga 80 ljet staroga človeka i 16 ljet staru njegovu čerku.

Odlični zaljubljenik.

Rainer Mátvás dvadeset osem ljet star bez službe činovnik već od davna preganjal je sa svojom za ljublenostjum Hirsch Szerén zvanu činovnicu. Nego snažna devojka nije hotela njega ljubiti. Reiner je osvjetu onusval proti puci. Ove dane je pazil na nju i u jednoj vulici se i zide takaj žnjom i tri krat strela na nju iz svojim revolverom. Med kuglami jedna se za pili u njezinu ruku. Ostale kugle su zgubile cilja. Ranjenu Hirsch Szerénu izbavitelji su odpelali u njezin stan. Bedastog a zaljubljenika pako odednali su na nadkapitanstvo u Budapešti.

Krvoločna osvjeta.

U tihog Regipósta-vulici u Budapešti ove dane na večer okolo devete vure krvno pripećenje se dogodilo u jednoj hiži. Jeden štacunarški detić, kojega radi nemarnosti odposlal je njegov gospodar, revolverski napad načinil je proti svojega gospodara tovarušici, zatim pako sam sebe je izkončal bil. Krvoločni samoubojnik je Vasits Mihalj štacunarški detić, koj je kod Mansfeld Lipót štacunar bil u službi, nego gospodara njegov radi nemarnosti pred dvemi tjedni prije toga ga bil odposlal. Vasits pred nekulikimi dani prije toga jednog poldneva ide svojega gospodara u istim onim stanu na tretji kondinaciji bivšu hižu i odonut kajkavo drago cenjeno blago spokradne. Ova sproda i zanjui si revolvera kupi. Na večer okolo desete vure iz ovim okoruženi opet ide gori u stan, u kojem samo ženu i njezino tetku našel je. Mansfeldicu u jednu drugu sobu zove pod tom izlikom, da njoj želi nekaj osobitoga povedati. Koma da stupi gospoju u sobu, naprvo uzme svojega revolvera i pet kuglih spusti na nju. Zatim sam sebe strela u prsa i nad oblok van skoči na dvor, gde smrtno sebil skup zdrobil. Na pomoć dozvani izbavitelji gospoju vumirajuću odnesli jesu u Rókus špital, napadnika mrtvo telo pako u kraljevskoga stola zavod su odpelali. Poleg načinjene iztrage ustanovili jesu, da Vasits bez službe bivši, vjerojatno svoje nevolje zrok Mansfeldicu držal je i zato je na činil proti tjoj takvo krvnu osvjetu.

Katastrofa na morju.

Iz Fiume telegrafiraju: Tuniszi Károly krakoiski stanovnik ove dane iz mladom

svojom ženom na jednim čunu se vozili jesu i čun na slobodnom morju se bil prebnu. Kako zakonski par tak i čuna voditelj u morju se vtopili jesu i samo jednoga maloga dečeca, koj takaj je u čunu bil, oslobodil je ravno onda onud plivajući iz-Venecije dojdajući »Dániel Ernő« zvanu parobrod.

Materinska tragedija.

U Pemske zemlje Rokičana občini Hajek Štefanija jednoga oštarijaša 22 ljet stara tovarušica ove dane jednoga jutra sa kuhinjskim nožom odsekla je svojoj jedenajst mesec staroj kćerki njezinoga šinjaka, zatim pako svojega. Mala pucica je odmah vumrla, krvoločna mati pako se sa smrtnom bori. Strašen ov čin je radi neblaženoga familjanskoga življenja bil vučinjen.

Smrtnost.

Martincsevics Albert kovački mešter, bivši svetojelenski oštarijaš tekućeg meseca 13. dneva u 75 letnoj starosti po dugim betegu vumrl je u Čakovcu. Smrt njegovu iz van njegovih decah u velikim broju njegovu rodbina tuguje. Pokop njegov ovog meseca 14-oga dneva poslje podne poljeg velikoga sučuta se bil pripečal. Blaženi nek mu bude spomenek!

Follšnog imena podpisatelj.

Pevecz Mátvás határörški stanovnik jako veliku potreboću imal je za opravu, osim toga na radaš i pobegnuti je nakanil radi onih dugov, koji su njega bili teršili. Pevecz svem ovim neprilikom tim je hotel nakonec dojt, da minućeg meseca 27. dneva jednoga od 200 korun glasećega vekslina, od triuh njegovih pakdašov imeni je lažno podpisal i iz jedne čakovečke sparkace 200 korun je takaj i dobl bil. Na tužbu határörškoga birova, Pevca je žandarstvo na pitanje vzelo, on svojega zločina istina skrušeno valuje, nego peneze već nije mogućen nazad dati, jerbo na gori rečena dugovanja je bil potrošil. Krivo imenah podpisatelja su kr. fiskalijatu javili.

Globar.

Tekućeg meseca 4. dneva u zorju Zelek Ignác u, Čakovcu stanujući potepasti pekovski detić D. E. spavajuću stanovnicu je zbudil, od koje po silnim načinom je 5 korun potrebuval i ako mu neda, strelbom se njoj za grozil. Imenuvana stanovnica čelo pripećenje javila je žandarom, nego dobrog vtičeka još do sad nisu mogli vloviti, jerbo je u nepoznato mesto bil zkočil.

Kradljivost.

Od Jakopovics Floriána pekovskoga meštra nepoznani činitelj ovog meseca 4. dneva iz zaklenjene komore je do 60 korun vrednosti svake vrstli pečila bil vkral. Krivca iščeju.

Pikanje.

Fogli János čakovski stanovnik i pekovski mešter ovog meseca 5. dneva po poldan Branilović Julianu 17. ljet staru pucu sa svojim penicilom je u hrbet bil vpičil. Na sreću, da vpičenje nije tak jako pogibelno. Foglina radi očivestne svadje na dotičnom mestu su javili.

Izgublenost.

Od Zrinyi zvane velike oštarije, do Deák vulice vulga jedna iz pet menšemi i jedna z vekšimi diamentiskimi kameni nakintjena rubačna iglica je zgublena. Najdjenik 20 korun prikaza dobl bude, ako ovih novinah izdateljstvu preda.

Horvati i zelena farba

Iz jedne budapeštanske novine čitamo sledeće: Divji horvati, koji pod nikakvim načinom nemreju već jedenkrat na konec dojt magjarskoj mržnji, svigdar divji postaneju kada reč biva od magjarov. Nego u zabavljenješoj formi pri času još do sada nise bila skazala divjih horvatov njihova mržnja kak u sledećemposlu. Poleg Ogulije u Astorija zvanom selu med stanovniki čudna buna je nastala. U njihovoj farne cirkve steni najmre zeleni cigli takaj jesu i ovi su horvatom njihove oči bili bantovali. Potrebuvali su, da cigli ovi nek se odstraniju odonut i mesto onih, da se u cirkvene stene modri cigli zazi-daju, jerbo zelena je magjarska farba. Farniki su se bili obvezali, da potrebite stroške oni budu podnašali. Plebanuš od ovoga niti čuti ni hotel i nato muži iz jednim porazumlenjem odlučili jesu, da nebudu hodili u cirkvu, da paće prestupiju na drugu veru. Dali su takaj na znanje Maukovics zenggskomu biskopu, da nek ne hodi bermani u Astorija zvanu faru, jerbo oni neprestupiju cirkvenoga praga. Biskup zaisto vugnul se je astorijske fare farnikov i odredil je da oni nit u Ogolin nesmeju na bermanje dojt. Celu pripećenje je ravno lak komisko, kak značajno. Bike crvena farba podivji. Sad već divji horvati takaj imaju jednu farbu, na koju odivjaju.

Dopušćenje židovom.

Iz Petervara telegrafiraju. U židovskom poslu za kratko vréme važna odredba bude se pripetila. 1882. ljeta 3. majaša meseca načinjenoga zakona odstraniju i dopustiju židovom, da na ravnici takaj se slobodno nastaniju i s poljodilstvom se baviju.

Vkradjeni, čudočineči Marje kip.

Ruskoga orsaga u Kazannu je ov znameniti svetikip, kojega su u Bogorodičkom kloštru bili čuvali. Blažene Device Marje kip poleg verovanja puka, čudočineču jakost im. Obćenita je strahota, da su ovoga znamenitoga kipa vkrali. Celi Ruski orsag dčnik bude u ovoj strahosti, jerbo ov sveti kip takovu delovanje igra med slepo pobožnim ruskim puku, kak lourdeska čudočineča pečina u Francuskim orsagu. Sa kradljivostjom tatara kriviju, koji u velikim broju živiju u Kazanu.

Szabó Imre i

U Alsó-Pusztakovecz-u je vumrl Szabó Imre zemeljski gospon. Szabó Imre je višekrat bil ablegat čakovečkoga zbirnog kotara. U orsačkim spravišću je višekrat govoril, osobito pak zbog postavljanja čakovečke preparandije se je vnoغو trudil. Pokojni je predsednik bil slobodnoumne stranke čakovečkog zbirnog kotara. U slobodnim ratu 1848/49-ga ljeta se je kakti honvédski major boril. U njem je Medjimurje jednoga staroga delovitoga člana zgubilo, koj je na glasu stal i poštenje — imel u čeljoj varmegyiji. Ovoga meseca 19-ga u noći ob pol 11 vuri je vumrl, kad se je prije bil pomiril, sa Bogom Pokojni je 82 ljeta bil star. Sprevod je bil ovoga meseca 21-ga odvečer ob 5 vuri a sveta meša se je 22-ga u jutro ob 9. vuri držala u Tüskeszentygyörgy. Svetu mešu je Peczek György kanonik držal u nazočnosti vnoгих ljudih. Na sprevodu su zvun dece pokojnoga bili još: Szabó Miklós kraljevske kurie predsednik i pokojnomu brat, Csértán Károly podžupan. Dolnjeg Medjimurja svećeniki, vnogi iz Csáktornya i Perlaka. Sprevod je jako lépi bil. Naj počiva u miru!

Verozakonski poludiel.

Jednoga iz Pemske zemlje poljodielavca dvadeset ljet stara kćerka vu prošastnom tjednu vu Dörrengrund išla je sa svojim starešim brutom. Ovo mesto od onoga je znamenito, da pred nekulikemi ljetni tamo stojićemu stanovniku skazala se Blažena Devica Marija. Kad su dimo došli, puca je počela ručati i rekla je, da za tri dni sve svoje brate i sestre, rodbinu i susedinu od nesla bude vu nebu. Opet pako sa svojimi brati i sestrami kak takaj iz svojom rodbinom zapria se vu hižu, gdje slećem svi lancati su počeli. Med bludnim skakanju puca pograbi pet ljet staro svoju sestrično i dot čas je tukla nju s glavom po steni, dok nije dušu izpustila. Opet svoje sedem ljetošnjega brata, vu vrt od vlekla, na zemlju hitila i po njem skakati počela. Vre na vmirajućega deteta krič susedi su se skup bili zišli, dot čas ona se vu hižu bila skrila. Zatim svi su nad obloke van sposkakali i goli su drkati vani. Obćinari i žandari sve su je polovali.

Šrotlnskih devojčkah izlet.

Iz Erzsebet sirotlnskih devojčkah zvanoga klostra učenice minuću sredu vjutro ob sedmoj vuri izlet uredili jesu na Svabhegy po učiteljskim zadruhu i od viš. glavnonoga grada zastupničkih članov sprevadjanju. Devojčice su obhodile budaiske bregove, zatim pako ob jednoj vuri k-obedu išle jesu k-Disznóffo zvanog oštariju, poslje podne ob četrtjoj vuri obvenčal. su Erzsebet kraljice spomenika.

Z A B A V A.

Tko je bil spodobnjak?

Meni je nieki svećenik, starac od kako-vih osamdeset godinah svojedobno pripoviedal sledeći dogadnjaj:

Dok je on prije petdeset i osam godinami još bil mladomesnik, odredil ga je njegov biskup na jednu faru u liepom «Unterrinthalu» (dolina na Inn-u) za kapelana. Gospodin plebanuš je mladomu svojemu kapelanu pokazival svu okolicu, koja je spadala pod njegovu faru. Med ostalimi mu je pri farofu stoječ pokazal rukom daleko preko šumice na brežulku liepu zidanicu sa ostalimi gospodarstvenimi sgradami, pak mu je povedal da je to posied jednog marljivog i pobožnog njegovog farnika, seljaka. Čini mi se, da je daljinu tog posieda od farofa naznačil sa pol ure hoda. K tomu posiedu je spadalo do petdeset ralih (mekol) zemlje i sienokošah, a povrh toga je gazda tog posieda imal i nekoliko ralih svoje vlastite šume. To je anda gospodarstvo bilo pribčno veliko za selskog gospodarara.

Da je na tom velikom i punem razne marhe gospodarstvu bil potreben i dobar broj družine, razumieva se samo po sebi. I anda na tom gospodarstvu je bil prihčan broj družine, to pri konjih, pri rogatem blagu, to pri svinjah i u kuhinji na pomoć gazdarici. Medju tom družinom pako je bil i jedan mladi sluga, koj je bil uvijek do zla Boga rzkalašeni i ne baš najboljega ponašanja. Domaći gospodin plebanuš se je za njega uvijek bojal, da ako se nepopravi, jednoč na zločesti put zajde iz kojega se vrnuti više nebude mogući.

Anda začuje na jedan krat, da je taj sluga težko zbetezal tak, da mu bude valjda zadnja vura kucnula. U to ime se dobri gos-

podin plebanuš odlučil, da bolestnika u njegovom nevoljnomo stonju pohodi i shadno pobatrive, i to tim više pošto ga je poznal kakti zlehka mladiča, pak ako je bolest ozbiljna, bude mu sigurno potrebno batrivenje a valjda i okrepa duše svetim sakramentom pokore i presvetom pričestju. Medjutim je gospodin taj svoj pohod zategnul na popoldan, jer si je mislil, da će šetnja po poldan kroz šumicu, da pol ure odaljenoga dvora baš ugodna biti, pak je tak i bilo.

Kratko vrijeme poslie obeda vzeme iz kula srebrom obloženu palicu te se odputil prama šumici kroz koju je imal iti. Njegov kapelan (isti on, koj sad to pripovieda) je ne-oliko minuatah ili mozbit fertal ure prije njega otišel iz doma.

Kada je gospodin plebanuš od prilike polovicu puta prevahil, dojde mu naproti njegov kapelan te se je med njimi razvil sledječii diolog:

«Kamo ide gospodin plebanuš?» — zapita kapelan.

«Ha, čujem da je težko zbetezal Petrov sluga Andraš, pak ga idem pohoditi; — mozbit bi se dečko spovedal i onak je baš sad vuzmeno vrijeme.» — odgovori plebanuš.

«Toga puta si moru prisparati, jer je Andraš već posve dobro; včera još je imal malo vrućmu, ali danas se je već iz postelje stal i svoj posel radi.» — Veli konačno kapelan i otide svojim putem dalje a gospodin plebanuš isto tako. Medjutim se gospodin plebanuš od svoje namere nije dal odornuti, već je dalje posel proti kući, u kojoj je betežnik služil, ta i onak je već bil preko pol puta prevahil, a k tomu mu se je ov krat cieh njegov kapelan čudnovati pričini, njegovo držanje, govor i celo biće mu se je nekak drugač činilo, akoprem si vrhu svega nije znal za pravo računati dati.

Anda stupa liepo tagano prama dvoru i kad dojde onamo, vidi pred kućem vanj Filipa, jednoga drugoga slugu stati, koj najprije uljudno pozdravi plebanuša a onda veli: «Gospodin plebanuš namerava valjda betežnika posietiti, ali to već nije potrebno, jer je Andraš već posve zdrav na svojem poslu.»

«Ha, kad sam već tuj, idem i gore,» — misli: si plebanuš te pričme po stengah u gornje sobe ili komore stupati. Ali kad je gore u komoru stupil, u kojoj je bolestnik ležal nije se malo začudil, našavši već u sobi onoga slugu Filipa, koj ga je netom dole odgovaral, da neide gore k bolestniku, jer je posve zdrav, akoprem je bolestnik ležal u jakoj vrućici i u govoru je bludil. Kad je anda gospodin plebanuš još i pulsa popipal, videl je, da ne samo Andraš nije zdrav, već je tu velika pogibelj, pak je stoga pričel Filipa, koj ga je dole odgovaral, da neka neide gore k-bolestniku, na red pobirati, za kaj ga je hotel prevariti, da Andraš tobož nije bolestan.

Ali Filip ves začudjen odgovori: «Ja niti nisam bil pred kućom, onda njih nisam mogel niti hoteli prevariti. Evo ovi mi to svi mogu posviedočiti, da mene danas još nije bilo vani pred kućom i da ja već ciele dan sedim tu pri postelji i dvorim bolestnika.» I izbilja, svi su posviedo ili, da je takc, a plebanuš se nad tim slučajem nije mogel zadosta načuditi. On sada pričme svoju službu i čim je sa bolestnikom ostal sam u sobi, pričel ga je upozorivali na smrtnu pogibelj u kojoj lebdi te ga nagovarati na izpoved, kaj si je i bolestnik dragovoljno dal dopovedati i se nagovoriti. Izpoviedal se je dakle, a sveta izpoved je preko jedne ciele ure tra-

jala. — Sada objavi gospodin plebanuš, da će iz cirkve donesti presvetu pričest i svetu krizmu, jer je bolestnik na tuliko u vrućici, da bi mogel svaki čas u bezsviesticu opasti; do tog vremena dok se vrati, neka sve priprave.

Kratko vrijeme za tim je u turnu farne cirkve zvono oglasilo, da vekivečna duševna hrana već putuje k bolestniku. Bolestnik je posve pri sebi velikom pobožnostju prijel presveto lielo a zatim i sveto pomazanje. Još nieko vrijeme poslie toga je gospodin plebanuš ostal onde batriveći bolestnika. Kasno pod noć je bolestnik očaj u bezsviestien iz koje se više nije probudil, dok nije nastupila smrt. Da ga onog dana gospodin plebanuš nije posietil, tak bi bil Andraš, bez da je prijel svete sakramente, a valjda u naj gorjem neredu duše preminul.

Iste večeri se je med plebanušom i kapelanom razvil sledječii razgovor:

«Da sam ja njih gospodin kapelan posluhnu!» — veli plebanuš «tak bi Andraš bil sada bez svetih sakramentov umrl, jer je već bilo skrajnje vrijeme dok sam ga još bistroga našel.»

«Kaj oni gospodin plebanuš meni ovde pripoviedaju?» — veli kapelan — «to mi je za istinu zagonetka. Kako su to rekli? Ja da sam njih od tog pohoda odvrčal? — A kada i gde bi to imalo biti?»

«Samo se neka nedrže tak nedužno. — Kad sam se ja danas popoldan odputil, da betežnoga Andraša posietim, zestali su me na putu baš pri šumici, to je od prilike na pol puta, te su mi rekli: Oni gospodin plebanuš idu bolestnika pohadjat, ali je Andraš već posve dobro, anda si toga puta mogu prisparati.» — «jeli se toga siećaju?»

«Ja se toga nemogu siećati» — odgovori kapelan — i to iz posve jednostavnog razloga, jer se ja s njimi danas nisam nigde sastal, anda niti nije moguće, da bi se šnjimi bil spominal. Ja sam iz farofa prije njih otišel, a otišel sam u pivartu gde sam se sa gospodinom nadjagarom i notariušem tarokiral. Mi smo se onde tarokirali do pete ure. Neka slobodno popitaju rećem gospodu i ona će njim posviedočiti, da se ja od druge pak do pete ure od našega stola nisam stal a još manje kamo otišel.»

Opet novo začudjenje od strane gospodina plebanuša, koj je sada kapelanu i slučaj sa slugom Filipom pred kućom bolestnika pripoviedal.

Anda tko je bil taj spodobnjak?

Em. Kollay

Gubona árak. — Ciena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	17.00—
Zab	Zob	11.50—
Rozs	Hrž	11.00—
Kukoricza uj	Kuruza nova	12.00—
kendermag	konopljeno seme	18.00—
Árpa	Ječmen	11.60—
Fehér bab uj	Grah beli	15.00—
Sarga „ „	„ žuti	12.00—
Vegyes „ „	„ změšan	11.00—
Lenmag	Len	15.00—
Bükköny	Grahorka	11.00—
Tókmag	Koščice	16.00—

Odgovorni urednik:

MARGITAI JOZSEF.

Takarékoskodni

MAGGI-kitüntetések: 4 nagydíj, 26 aranyérem, 6 díszoklevél, 5 tiszteletdíj. Hatszor versenyen kívül, többi között az 1889. és 1900-iki párisi világiállításon. Maggi Gyula bírálótag.

lehet a sokszorosán kitüntetett és régóta jól bevált
MAGGI-IZESÍTŐ

helyes használata mellett.
Néhány csepp — a táplálásnál hozzátéve — elegendő, hogy ezáltal gyenge leveseknek, mártásoknak, főzelékeknek stb. egy pillanat alatt jó és erőteljes ízt adhassunk — Üvegekészkében 50 fillértől kezdve (utántöltés 40 fillértől kezdve).
Kapható minden fűszerkezesedésben, csemege-üzletben és drogegyüzletben.

**BRÁZAY KÁLMAN
SŐSBORSZESZ
KÉSZÍTMÉNYE.**

**NAGY ÜVEG ÁRA - 2 KOR
KIS ÜVEG ÁRA - 1 KOR**

Használati utasítás minden üveghez mellékelve van.

680 28-39

zajtalan és nyomban szárado

Valódi Christoph-lakk kérendő

Ezen gyártmány törvényileg védve van

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Isétendő teet, hogy a szobák a másolás alatt használtatásának, mivel a kellemtelen szag és a lassú, ragadozó száradás, mely az olajfestékeknek és az olajlakkoknak sajátja, elkerülte.

színezett szobapalló-fénylakk.

Ísta fénylakk (színezetlen)

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága, K. Berlin.
Christóf Ferencz-féle tükörfénylakk kapható Csáktornyan
Mráz Testvéreknél

67 9-15

Egy jó erkölcsű fiu tanulónak felvételik

Mayercsák Béla
vegyes kereskedésében
Csáktornya. 744 4-2

Jónak, a jobb az ellensége.
Tényleg a legjobb az eddig használatban levő szappan, szóda, por, stb. anyagoknál vaston és pamut ruhaneműek mosására. a Schicht által újonnan feltalált

mosókvonaton, „Asszonydicséret” védjeggyel, a ruha beáztatására.

Előnyök:

1. Az eddig szükséges volt mosási időt a felére csökkenti.
 2. Fáradtságot a negyedére.
 3. A szóda használatát teljesen feleslegessé teszi.
 4. Minthogy tisztább, tehát fehérőbb is varázsolja a ruhát.
 5. Ugy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiről az alant jegyzett czég kezességét vállal.
 5. Rendkívül kiadósága folytán olcsóbb, minden más mosószernél.
- Néklülőzhetetlenné válik minden háziasszony és mosónő! egy egyszeri kísérlet után **Mindentűt kapható.**

680 10-36

Schicht György, Aussig.

A legnagyobb gyár a maga nemében, az európai szárazföldön.

468/1904. sz.
Arverési hirdetmény.
Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közbírré teszi, hogy a csáktornyai királyi járásbíró 1904. évi O. 88/9. számú végzése következtében Csáktornyan elhalt Szeiverth Antal hagyaték ügyében a fel-lárban foglalt és 4510 korona 08 fillérre becsült különféle borok és üres hordókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.
Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbíró 1904. O. 88/10. számú végzése folytán a helyszínen Csáktornyan leendő eszközlésére
1904. évi július hó 27. napjának délelőtti 9 óraja határidőül kütetik és ahhoz a venni szán-

dékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron túl is el fognak adatni.
Kelt Csáktornyan, 1904. évi július hó 8. napján. 735

Hirdetések felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Cyümölcs és szőlő sajtók,

„HERCULES” folytonosan ható kettős emeltyű szerkezettel és nyomóerő szabályozóval a legmagasabb munkaképesség biztosítva.

Hydraulikus sajtók

különösen magas nyomás és nagy munkaképesség ellérése

Szőlő és gyümölcsűzők és bogyoómorzsolók.

Teljesen felszerelt szüretelő készülékek fekvően és kocsira szerelve.

Lé-sajtólók és a gyümölcsle készítésére szolgáló bogyoórlók. Aszaló készülékek gyümölcs és főzelék aszalására. gyümölcs-vágó és hámozó gépek legújabb szerkezetű szabad önműködő „Syphonia” permetezők, hordozhatóan és kocsira szerelve a szőlők és fák permetezésére, a szegecs és tormáncs, valamint a vérteti kiirtására; szőlőlék gyártatnak és szállítatnak jótállás mellett a legjobb kivitelben

MAYFARTH PH. és TÁRSA
gazdasági gépgyára, vasöntődéje és ekegyára által
743 2-12 BÉCS, II. Taborstrase 71.
Kitüntette 500 arany ezüst éremmel stb.
Részletes árjegyzékek ingyen és bérmentve. Képviselek és viszontárusítók kerestetnek.

